μονάχα ἂν ἔστελνε ἕνα μεγάλο στρατὸ θὰ μποροῦσε νὰ μπῆ μέσα στὸ παλάτι. Γιατὶ ἡ μάγισσα εἶχε πολλὲς ἀνδρογυναῖκες ὁπλισμένες ποὺ τὸ φύλαγαν.

Ὁ βασιληᾶς, ὁ πατέρας τοῦ «Θηρίου» εἶχε πεθάνει στὸ μεταξὺ καὶ τὸ κακὸ βασιλόπουλο μάζεψε πολὺ στρατὸ καὶ ξεκίνησε γιὰ τὸ παλάτι τῆς μάγισσας. Αὐτὴ εἶχε μάθη τώρα μὲ τὴ μαγική της δύναμη ὅτι ἡ κόρη της ἀγαποῦσε ἕνα ἀερικὸ καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ ἀερικό, ποὺ ἦταν ὁ Λέανδρος, βρισκότανε μέσα στὸ παλάτι της καὶ ἤιανε πάρα πολὺ θυμωμένη γι' αὐτό. Μόλις λοιπὸν εἶδε τὴν κόρη της εἶπε :

— Δὲν θέλω νὰ ξέρω τίποτε γιὰ ἕνα κορίτσι ποὺ ἀγάπησε ἕνα κοινὸ ἄντρα ! Χάσου ἀπὸ μπρός μου !...

Ἡ μαγιοποῦλα ἔπεσε τότε σὲ θλίψη πολλή, γιατὶ φοβότανε τὴ μητέρα της.

Ὁ Λέανδρος ποὺ τὰ ἄκουσε ὅλα αὐτά, σηκώθηκε καὶ πῆγε στὸ στρατόπεδο τοῦ «Θηρίου». Ἐκεῖνος τὸν ἐδέχθηκε μὲ μεγάλη ὀργή.

— Ἄκουσε, τοῦ εἶπε ὁ Λέανδρος. Αὐτὸ ποὺ κάνεις δὲν εἶνε σωστό. Μὲ τὴ βία δὲν κάνει κανεὶς μιὰ γυναίκα νὰ τὸν ἀγαπήση.

— Καὶ τί σὲ μέλλει ἐσένα ; εἶπε θυμωμένο τὸ κακὸ βασιλόπουλο. Πρόσεξε πῶς μοῦ μιλᾶς, γιατὶ θὰ διατάξω τοὺς ἀνθρώπους μου νὰ σὲ πιάσουν καὶ νὰ σὲ κάμουν κομμάτια...

— Δὲν μπορεῖς νὰ μοῦ κάνης τίποτε, εἶπε τότε ὁ Λέανδρος. Ἂν ὅμως, θέλεις νὰ πάρης χρήματα πολλὰ καὶ ν' ἀφήσης ἥσυχη τὴ Μαγιοποῦλα, μπορῶ νὰ σοῦ δώσω τρεῖς κάμαρες γεμάτες φλουριά.

Τὰ μάτια τοῦ Θηρίου ἄστραψαν ὅταν ἄκουσε γιὰ τόσο χρῆμα. Ἀλλὰ τὸ μῖσος ἦταν μεγαλείτερο ἀπὸ τὴν φιλαργυρία του κ' ἔκανε νόημα στοὺς ἀξιωματικούς του νὰ πιάσουν τὸ Λέανδρο. Ἐκεῖνος ὅμως φόρεσε ἀμέσως τὸν κόκκινο σκοῦφο του κι' ἔγινε ἀφαντος. Κ' ἔτσι ἀόρατος, ἄρχισε νὰ κτυπᾶ μὲ τὸ σπαθί του τοὺς ἀξιωματικοὺς ποὺ διασκορπίσθηκαν ἀμέσως ὅλοι.

Τότε ὁ Λέανδρος ἔβγαλε τὸ σκοῦφο του καὶ παρουσιάσθηκε μπρὸς στὸ τρομαγμένο καὶ ξεμοναχιασμένο βασιλόπουλο.

— Ἤρθε ἡ ὥρα νὰ λογαριαστοῦμε, τοῦ εἶπε. Τράβηξε τὸ σπαθί σου κ' ἔλα νὰ χτυπηθοῦμε.

Ἐχτυπήθηκαν πολλὴ ὥρα, μὲ λύσσα. Στὸ τέλος ὅμως τὸ βασιλόπουλο δέχτηκε μιὰ σπαθιὰ κατάστηθα κι' ἔπεσε νεκρό. Τότε ὁ στρατός του ἀνακήρυξε τὸ Λέανδρο γιὰ βασιλέα του !

Ὁ Λέανδρος ἔτρεξε εὐθὺς στὸ παλάτι τῆς μάγισσας καὶ παρουσιάσθηκε στὴ μαγιοπούλα ποὺ καθόταν μαζὺ μὲ τὴ μητέρα της.

Ἡ μαγιοποῦλα τὸν ἀνεγνώρισε ἀμέσως κ' ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά του.

Ἡ μάγισσα ἐθύμωσε στὴν ἀρχὴ βλέποντας τὴ μοναχοκόρη της στὴν ἀγκαλιὰ ἑνὸς νέου. Ἔπειτα ὅμως εἶδε τί ὡραῖο καὶ ταιριαστὸ ζευγάρι ἦσαν οἱ δυό τους ἔτσι ἀγκαλιασμένοι, καὶ εἶπε :

— Ἔχετε τὴν εὐχή μου, παιδιά μου. Ὅλοι οἱ θησαυροί μου εἶνε δικοί σας καὶ ὅλη μου ἡ δύναμη στὴ διάθεσή σας !...

Ὕστερ' ἀπὸ λίγες μέρες ἔγινε ὁ γάμος τους μὲ πομπὴ καὶ μεγαλεῖο. Ὁ Λέανδρος ἐπῆρε τότε τὴν ἀγαπημένη του μαζὺ μὲ τὴν Ἀμπριοκοτίνα καὶ πῆγε στὸ βασίλειό του, ὅπου ἔζησαν εὐτυχισμένοι χρόνια πολλά...

Μ. Ὀλνοῦ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΥΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΤΟΛΔΟΥ

Ξέρετε πότε ἐξεδόθη γιὰ πρώτη φορὰ ὁ Μπερτόλδος, τὸ ὡραῖο αὐτὸ ἀνάγνωσμα, τὸ ὁποῖο κυκλοφορεῖ σήμερα σ' ἑκατομμύρια ἀντιτύπων ἀνὰ τὸ πανελλήνιον ;

Πρὸ δυόμισι αἰώνων, δηλαδὴ στὰ 1683. Ἡ πρώτη ἔκδοσίς του ἔφερε τὸν παρακάτω πομπώδη τίτλον :

Πανουργίαι ὑψηλότατα τοῦ Μπερτόλδου, ἐν ταῖς ὁποίαις φανερώνεται ἕνας χωριάτης πανοῦργος καὶ ὀξύνους, ὁ ὁποῖος ὕστερα ἀπὸ διάφορα καὶ δυσβάστακτα πάθη ὅπου τοῦ ἐσυνέβησαν, τέλος πάντων διὰ τὸν πολύν, ὀξύτατόν του νοῦν, γίνεται ἄνθρωπος τῆς Βασιλικῆς αὐλῆς καὶ βασιλικὸς σύμβουλος, ὁμοῦ δὲ καὶ ἡ διαθήκη τοῦ αὐτοῦ, ὅπου εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του ἔκαμεν, καὶ ἄλλα ρητὰ ἀποφασιστικά, κατὰ πολλὰ ὡραιότατα. Ποίημα νέον καὶ πολλὰ χαριέστατον συνθεμένον Ἰταλιστὶ ἀπὸ τὸν Ἰούλιον Καίσαρα δελὰ Κρότζε. Καὶ τώρα μία μεταγλωττισμένον εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων ἁπλῆν γλῶσσαν, εἰς χάριν τῶν πάντων. Ἐνετίησιν, αχπγ' (1683) παρὰ Ἀνδρέα τῷ Ἰουλιανῷ.

Τὸ μόνο σωζόμενο ἀντίτυπο ἀπὸ τὴν πρώτη σπανία αὐτὴν ἔκδοση, βρισκόταν—καὶ ἴσως νὰ βρίσκεται ἀκόμα—στὴν Αὐτοκρατορικὴ Δημόσια Βιβλιοθήκη τῆς Πετρουπόλεως.

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

— Σ' ἄρεσε, μπάμπα, ὁ κινηματογράφος ;

— Καλὸς ἦταν, παιδί μου, μόνον ποὺ οἱ θεατρίνοι μιλοῦσαν πολὺ σιγὰ καὶ δὲν τοὺς ἄκουγα !

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

Ἡ Πόλα Νέγκρι...σωφέρ !

Ἡ διάσημη πρωταγωνίστρια τοῦ κινηματογράφου Πόλα Νέγκρι εἶνε μανιώδης αὐτοκινητήστρια. Θεωρεῖται μάλιστα ὡς πρώτης τάξεως ὁδηγὸς αὐτοκινήτου. Τελευταῖα, μὲ τὸ ὡραῖο «τορπέντο» αὐτοκίνητό της συναγωνίστηκε στὴν ταχύτητα μὲ τὸ μεγάλο ἐξπρὲς Παρισίων—Χάβρης, τὸ ὑπερωκεάνειο ἐξπρές, ὅπως τὸ λένε, γιατὶ παραλαμβάνει ἀπ' τὸ Παρίσι ἐπιβάτες γιὰ τὴν Ἀμερικὴ καὶ φθάνει στὴ Χάβρη ὀλίγα μόλις λεπτὰ τῆς ὥρας πρὸ τῆς ἐκκινήσεως τῶν ὑπερωκεανείων γιὰ τὴν Νέα Ὑόρκη. Ἰδοὺ πῶς ἔγινε ὁ συναγωνισμὸς αὐτός :

Ἡ Πόλα Νέγκρι μὲ τὸν σύζυγό της—ὡς γνωστὸν παντρεύτηκε πρὸ διετίας τὸν πάμπλουτο πρίγκηπα Μντιβάνι—ἐπρόκειτο νὰ ταξειδέψουν γιὰ τὴν Νέα Ὑόρκη μὲ τὸ ὑπερωκέανειο «Παρίσι». Τὴν ὥρα ὅμως ποὺ πήγαιναν μὲ τὸ αὐτοκίνητό τους ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο τους στὸν σταθμὸ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου γιὰ νὰ πάρουν τὸ ὑπερωκέανειο ἐξπρές, καθὼς περνοῦσαν τὴν πλατεῖα Ἁγίου Αὐγουστίνου βρέθηκαν μπροστὰ σ' ἕνα πλῆθος αὐτοκινήτων ποὺ εἶχαν ἀναγκασθεῖ νὰ σταματήσουν, γιατὶ ἕνα τράμ κι' ἕνα αὐτοκίνητο εἶχαν συγκρουσθεῖ κι' εἶχαν φράξει τὸ δρόμο. Ἔτσι καθυστέρησαν ἀρκετὰ λεπτὰ τῆς ὥρας κι' ὅταν ἔφθασαν στὸ σταθμὸ εἶδαν πὼς τὸ ὑπερωκέανειο ἐξπρὲς εἶχε ξεκινήσει.

Ἡ Πόλα Νέγκρι δὲν τὰ ἔχασε καθόλου, ἀλλὰ ξεκίνησε ἀμέσως μὲ τὸ αὐτοκίνητό της—τὸ ὁποῖον σημειωτέον εἶνε μεγάλης δυνάμεως—γιὰ τὴ Χάβρη, ἀκολουθῶντας τὸν δημόσιο δρόμο. Καὶ τότε ἄρχισε μιὰ κοῦρσα τρελλὴ μεταξὺ αὐτοκινήτου ποὺ προσπαθοῦσε νὰ φτάση καὶ νὰ ξεπεράση τὸ ἐξπρές, μιὰ κοῦρσα ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ βλέπουμε μερικὲς φορὲς μόνο στὸν κινηματογράφο. Ἀπ' τὸ Παρίσι ὡς τὴ Ρουὲν τὸ αὐτοκίνητο τὸ ὡδηγοῦσε ὁ σύζυγος τῆς Πόλας. Ὅταν ἔφθασαν στὴν κωμόπολι Βερνὸν τὸ ἐξπρὲς προπορευόταν τοῦ αὐτοκινήτου κατὰ ἕνα χιλιόμετρο. Παρακάτω στὴν «Γέφυρα τοῦ Τόξου» τὸ αὐτοκίνητο ἔφθασε τὸ ἐξπρὲς καὶ τὸ περάσαν συγρόνως, τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ κάτω, στὸν δημόσιο δρόμο καὶ τὸ ἐξπρὲς ἀπὸ πάνω, στὴ σιδηροδρομικὴ γραμμή. Ὅταν ἔφθασαν στὴ Ρουέν. τὸ ἐξπρὲς εἶχε προσπεράσει πάλι τὸ αὐτοκίνητο δυὸ-τρία χιλιόμετρα. Τότε ὅμως πῆρε τὸ βολὰν στὰ χέρια της ἡ Πόλα Νέγκρι. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐξπρὲς ἐστάθμευσε ἕνα λεπτό, ὅπως πάντα στὸ σταθμὸ τῆς πόλεως, ἡ Πόλα, ἡ ὁποία ἀναγκάσθηκε κι' ἐκεῖνη μέσ' στὴν πόλι νὰ ἀναπαύση λίγο τὴν ταχύτητά της, κατώρθωσε στὴν ἔξοδο τοῦ Ρουὲν νὰ συμβαδίζη μὲ τὸ ἐξπρές. Ἀλλὰ ἀπ' τὴ Ρουὲν ὡς τὴ Χάβρη ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ εἶνε κατὰ πολλὰ χιλιόμετρα συντομώτερη ἀπ' τὸν δημόσιο δρόμο. Παρ' ὅλα αὐτὰ ἡ δαιμονισμένη πρωταγωνίστρια ἀνέπτυξε ὅλη τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου της, σὲ βαθμὸ ποὺ τέσσαρες φορές, σὲ ἐπικίνδυνες στροφὲς παρ' ὀλίγο νὰ τσακισθῆ. Τέλος, ὅταν τὸ αὐτοκίνητο ἔφθασε στὴν ἀποβάθρα τῆς Χάβρης, ἀκούσθηκε καὶ τὸ ἐξπρές, τὸ ὁποῖον εἶχε μείνει πίσω ἕνα χιλιόμετρο.

Ἔτσι ἡ Πόλα Νέγκρι νίκησε τὸ «ὑπερωκέανειο ἐξπρὲς» καὶ ἀπέδειξε πὼς ὅτι θέλει ἡ γυναῖκα, τὸ θέλουν κι' ὁ Θεὸς κι' ὁ Διάβολος, κατὰ τὴν παροιμία.

***

Ἡ μύτη ποὺ ξαναμπῆκε στὴ θέσι της

Ἕνα ἀγγλικὸ ἰατρικὸ περιοδικὸ περιγράφει μιὰ πρωτοφανῆ, σχεδὸν ἀπίστευτη, χειρουργικὴ ἐπέμβασι ποὺ ἔγινε πρὸ ὀλίγου καιροῦ σ' ἕνα ἀπ' τὰ νοσοκομεῖα τοῦ Λονδίνου. Κάποιος ἱπποκόμος, καθὼς περιποιόταν τὰ ἄλογα τοῦ προϊσταμένου του στὸ σταῦλο, γλύστρησε ξαφνικὰ καὶ χτύπησε ἐπάνω στὸ τζάμι τοῦ παραθύρου. Τὸ τζάμι ἔσπασε καὶ ἕνα ἀπ' τὰ κομμάτια του....ἔκοψε σὰν ξυράφι τὴ μύτη τοῦ δυστυχοῦς ἱπποκόμου. Μερικοὶ γείτονες ἔτρεξαν, καθὼς ἄκουσαν τὶς φωνές του, τὸν πῆραν καὶ τὸν μετέφεραν στὸ κοντινότερο νοσοκομεῖο, ὅπου ὁ ἴδιος ὁ διευθυντὴς κατώρθωσε νὰ σταματήση τὴν ἀκατάσχετη αἱμοραγία του. Ὕστερ' ἀπ' αὐτό, ὁ διευθυντὴς ὁ ὁποῖος εἶνε καὶ ἕνας ἀπ' τοὺς καλυτέρους χειρούργους τοῦ Λονδίνου, ρώτησε :

— Ποῦ εἶνε ἡ μύτη τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ;

Οἱ βοηθοὶ ρώτησαν κι' αὐτοὶ τὸν τραυματία κι' ἐκεῖνος, τοὺς ἀπήντησε ὅτι τὴν εἶχε ἀφήσει στὸν τόπο τοῦ ἀτυχήματος.

Τότε ἕνας ἀπ' τοὺς βοηθοὺς κατέβηκε τρέχοντας κάτω, πῆρε τὴν μοτοσυκλέτα του κι' ἔτρεξε στὸν σταῦλο ὅπου, ψάχνοντας μέσ' στὸ σανὸ βρῆκε τὴν κομένη μύτη τοῦ ἱπποκόμου. Τὴν πῆρε καὶ τὴν πῆγε στὸν διευθυντὴ τοῦ νοσοκομείου, ὁ ὁποῖος τὴν ἔπλυνε καλά, τὴν ἀπολύμανε καὶ τὴν ξανάβαλε κατόπιν μὲ προσοχὴ στὴ θέσι της. Ἀφοῦ τὴν ἐφήρμοσε καλὰ τὴν ἔραψε μὲ χειρουργικὴ κλωστὴ κάνοντας ἕνα εἶδος μεταμοσχεύσεως.

Εὐτυχῶς ὅτι ἡ μύτη, παρ' ὅλον ὅτι εἶχε μείνει μία ὁλόκληρη ὥρα ἀπεσπασμένη ἀπ' τὸ σῶμα καὶ χωρὶς κυκλοφορία αἵματος «δὲν εἶχε νεκρωθεῖ» ὅπως λένε οἱ χειρουργοι. Κι' ἔτσι, ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς μῆνες εἶχε κολλήσει φυσικότατα στὸ πρόσωπο τοῦ ἱπποκόμου, ξαναπέρνοντας σιγὰ-σιγὰ ζωή. Σήμερα ἡ μύτη εἶνε τελείως ἐφαρμοσμένη καὶ στέκεται πολὺ καλὰ στὴ θέσι της. Στὸ πρόσωπο τοῦ ἱπποκόμου φαίνονται μόνον ἡ οὐλὲς ἀπ' τὸ ράψιμο.